

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας Χρυσάνθος.

(Συνέχεια, όρια αριθμόν 1014).

Μετά τήν ίδρυσιν του Νεκροταφείου ήμερίμηνον δ' άείμνηστος Χρυσάνθος και περί καταλλήλου Καθεδρικού Ναού, ως τιοιούτον εκλέξας τόν της Υ. Θ. Σηλιαιωτίσσης και Αγίου Βλασίου, ένφ από πολλού έτελούντο μεγάλαι τιές τελεταί και πανηγύρεις. Διάταγμα της Έπτανήσου Π.λιτείας, ύπογεγραμμένον ύπό του Προέδρου αυτής Κόμητος Σπυρίδωνος Θεοτόκη, προστάντος πρώτης έλληνικής πολιτείας, μετά τού δούλειον του Βυζαντίου ήμαρ συγκροτηθείση, ώρισεν από του έτους 1801 τόν Ναόν τούτον πρός τέλειση των Πολιτικών και Έθνικών έορτών, τομέν, ένεκα της λαμπρότητος και όπωτου καλλιτεχνικής κατασκευής, τοδδ, διά τήν φήμην, τού ήθος και τήν έσοπρεπή των ήμεριών αυτού εκπαίδευσιν. Ο πρώτος μετά τήν άνόρθωσιν του έπισκοπικού της Κερκύρας θρόνου προχειρισθείς Μητροπολίτης Ιερόθεος Κυγάλας έν αύτφ έτέλεσε τού μνημότυνον ύπερ άνταύσεως του μεταστάντος Αυτοκράτορος των Ρωσιών Παύλου του Α', ως και τήν δοξολογίαν επί τή άνεργήσει του υιού και διαδόχου αυτοκράτορος Αλεξάνδρου, μετά πένθους τόν πατέρα διαδεξαμένου. Έν αύτφ έτελούντο προσέτι μεγαλοπρεπώς και αι μεγάλαι θρησκευτικαί έορταί.

Τόν Ναόν τούτον ο Χρυσάνθος εύρε κατάλληλον, ή δέ Ιόνιος Γερουσία διά ψηφίσματος έν έτει 1842 εκδοθέντος, κατά παράκλησιν και των έπιτρόπων όρθώς ώρισεν ως καθεδρικών άντι του Άχει της έποχής εκείνης ύπάρχοντος Ναού του Παμμειστου Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Και ο Ναός ούτος είναι άξιος ιστορικής τιμος μνείας διά τε τήν παλαιότητα και τά έν αύτφ γενόμενα. Και τότε μόν ούτος ώλοδομήθη έργον ούχ ήμέτερον, εκ της εκκλησιαστικής ούτως είπειν ιστορίας της Κερκύρας μανθάνομεν μόνον ότι, άντικεν άνέκαθεν τή Κοινότητι της Κερκύρας, γοηματίσσης τέμενος Ιερών ένφ από του έτους 1489 του Αγίου Σπυρίδωνος τού Ιερώτατου Δείψανου κατατέθη, μείναν Άχει του έτους 1531, ότε εκ του Ναού τούτου έν Άλλοις Ναοίς μετακομισθέν τελευταίον έναπετέθη έν τφ νυν Ναφ, οικοδομηθέντι έν έτει 1589, μετά τήν όχύρωσιν της πόλεως.

Έν τφ Ναφ του Ταξιάρχου κατετέθη ώταύτως και έτερον σκήνος ήγιασμένον της Αγίας Θεοδώρας τού Άγιου Δείψανου, μείναν από του έτους 1740 Άχει του 1842, ότε μετεκομίσθη έν τφ Ναφ της Σηλιαιωτίσσης ένφ και σήμεραν εύρηται. Έν αύτφ έν καλλιτεχνικφ εκ μαρμάρου είκονοστασίφ εύρηται έντεθειμένη της Θεομήτορος ή είκών, ούσα ούτ ή εκείνη, κατά τήν παράδοσιν, δι' ής, ο άδικως έν έτει 1530 τάς όψεις πηρωθείς Σέφρανος κλαίων και δρόμενος έν Κασσιώπη, έλαθε νέου; όφθαλμούς; και κατά τόν ύμνογράφον «άντι των ποιν κνανείων τή χροή έσχε τού δεύτερον όπας γλανκίους».

Τήν παράδοσιν ότι ή είκών ούτη της Κασσιόπιας, ύπό των έπιδραμόντων έν Κασσιώπη βαρβάρων άρπαγείσα και ύπό Κερκυραίου τινός εύσεβούς εξαγορασθείσα, μετεκομίσθη και άνετέθη έν τφ Ναφ του Ταξιάρχου, έπισχέει πως και ο ύμνολόγος του θαύματος Νικόλαος Τριαντάφυλλος, λέγων έν τφ γράμματι «ταίς έντευξομένοις» ότι τελεταί πολυθρόλλητος πανήγυρις «ού μόνον έν τφ τερατώδει Ναφ της Παράγου έν Κασσιώπη, αλλά και έν πάσι τοίς έν ταύτη τή Πόλει και Νήσω Κερκύρας» εξαίρέτως δέ έν τφ πανσέπφ του Ταξιάρχου Μιχαήλ. Ο Τριαντάφυλλος, συνθέμενος τού Γυμνασιόιδιον πρός τήν Θεομήτορα, κατετελέσασεν ίδιά δαπάνη και τού Άχει της σήμεραν σωζόμενον Σκευοφυλάκειον, ένφ ήν είς προσκύνουσιν έντεθειμένον της Αύγουστης τού Δείψανου, ως μαρτυροϋσι τά έν δεξιά και άριστερά της θύρας άναγεγλυμμένα άκτικα τού όνόματος και έπωνύμου αυτού γράμματα Ν. Τ., καθάρως διακρινόμενα' άφηκε δέ και τήν οίκειαν αυτού είς κατοικίαν τότε μόν του Μεγάλου Πρωτοπαπα Κερκύρας νυν δέ των Αρχιερέων αύτης, ούτα τού νυν Αρχιεπισκοπέιον.

Έν τφ Ναφ του Ταξιάρχου έντός του Ιεροϋ Βήματος και πρό της Αγίας Τραπέζης έτάφη του Μητροπολίτου Κερκύρας Μακαρίου ο νεκρός, και έν ούτφ και άλλων έπιφανών της Έπτανήσου άνδρών εύρίσκονται τά μνημεία, φέροντα είσέτι τάς έπιτύμβιους έπιγραφάς. Έν τφ Ναφ τούτφ ο έκάστοτε εκλεγόμενος Μέγας Πρωτοπαπας Κερκύρας κατά άπαρσίτητον έθος έφέρετο επί ολίμπος από του Παλατίου της εκλήγης, προσευχόμενος ύπό των έννετικών έγγωρίων Αγγών, ένφ ψαλλομένης δοξολογίας πανταχόθεν άντήχουσαν αι του πλάθους ζήτησκραυγαί, ή βοή των κωδώνων και ή έκπυροκρότησις των πυροπουζίδων, έγκαθισταμένου του φέροντος τόν έρυθρόν πλατύγυρον εκ βελούδου πλέον μετά έρυθρών εκ μετάξης κροσσών άρχηγού

της όρθοδόξου Κερκυραϊκής Έκκλησίας, ής ζένος και έτεροδόξος δυνάστης τούς γενναίους άπιστολικού. Παιμένως είχεν εκδιώξη.

Ο Ναός ούτος τιοιούτην έχων ιστορίαν, άν και καθεδρικός, ύπάρχεν επί Χρυσάνθου ήμεληθένος και άκαλλής, και μόνον σήμεραν λαμπροπροεπώς εκάλινθη και Ιεροπρεπώς εκοσμηθη τή έπιμελεία και τφ ζήλω του Μητροπολίτου Ιερέως Αλεξάνδρου Βέρτη, συνεργούσσης και της άγαθής των έπιτρόπων θελήσεως, και της συνδρομής των άδελφών και ένοριτών.

Τού Ναού λιπών της Σηλιαιωτίσσης Καθεδρικού όρισθέντος, τή 1[13 Φεβρουαρίου 1842 έγένετο μεγαλοπρεπής τελετη πρός άνανήρξιν του γενοότος Αρχιερατικής Λειτουργίας μετά χειροτονίας Πρεσβυτέρου και Διακόνου έτετέλεθη ύπό του Χρυσάνθου κατά τήν ήμέραν ταύτην, και έπειτα δοξολογία, ήν έπέστειψεν εύγλωττος Δόγος, εκφωνηθείς ύπό του Αιδεσιμωτάτου Ιερέως Ιωάννου Γαρνέλλη οδ ή Κέρκυρα επί πολλά έτη άκοίσεσθαι τήν άτυφον και κοσμικής έπίδειξέως έστερμημένην ευαγγελικήν διδασκαλίαν έθαύμασε τού πρσιν και Ιεροπρεπές. Η μελωδική ψαλμωδία, ή λαμπρότης των Ιερών Σκευών, ή πλουσία κηροδοσία, ο μεγαλοπρεπής έπιπρεπισμός του Ναού, ή πολυάριθμος συρροή των πιστών, ή παρουσία των Πολιτικών Αρχών και ή Αστυκή προπέτι Μουσική, κατέστησαν σεβαστήν και αξιοσημειούμενην τήν ήμέραν εκείνην έν ή οι Κερκυραίοι έξεδήλωσαν τού βαθέτατον σέβας και τήν μεγίστην άφοσίωσιν είς τάς μεγάλας τελετας της Ιεράς ούτων θρησκείας.

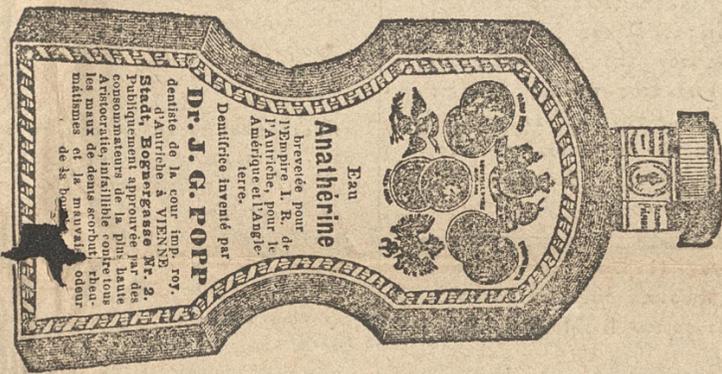
Καθιερωθέντος ούτω του νέου Καθεδρικού Ναού, τή 7 Μαρτίου 1842 ώρα 6 Μ. Μ. ο Χρυσάνθος, και ο Ιερός της πόλεως και των Προαστείων κλήρος, φαιδρά Ιερά Άμφια περιβεβλημένοι, έν κατανυκτική Διταναία εκόμισαν της Βασιλίδος τού πολυτίμητου Δείψανου από του Ταξιάρχου Μιχαήλ έν τφ της

Σηλιαιωτίσσης Ναφ, έν μέσω άπλίτου φωτοχυσίσε, εύωδών θυμιαμάτων και έκαρμονίου Ιεράς μελωδίας, τούς άγώνες και τα τροπικα της προστάτιδος των Ιερών είκώνων μεγαλοπρεπώς άνεκηρυχτοϋσσης. Μετά τού πέρας δέ τούτοιων, ίνα μή τή λάθη τά συμβάντα παραδοθέντων επί του τόξου της έσωτερικής Στοας, της έν τή είσόφφ της μεγάλης θύρας εύθδς άπαντίσσης, έπιμήκη; έτέθη Πίναξ, φέρον ένπιγραφών, γράμμασι μεγάλις τόν γρόνον, τόν Αρχιερέα, τήν Γερουσίαν και τήν του Ναού είς Μητρόπολιν καθιέρωσιν, μαρτυροϋσαν και έχουσαν ως έπεται.

ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ ΔΩΜΒ' ΕΠΙ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΗΜΩΝ, Ο ΝΑΟΣ ΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΣΗΛΙΑΙΩΤΙΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΜΟΥΤΑΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ ΝΑΟΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΑΝΑΔΕΔΕΙΚΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.

Ειδοδοίσεις.

Είς τού άγροκήπιον του κ. Υζορα κείμενον είς τού προάστειον Γαρίτσας, εύρίσκονται πρός πώλησιν έκατοντάδες Πορτοκαλαίαι, άρίστης ποιότητος, ύψους τριών μέτρων, άλλαι μόν φέρουσαι καρπόν έτεροι δέ έτοιμαί πρός καρποφορίαν. Προσέτι πωλούνται και λεμοναίαι (κεντρομείναι είς Ξυνονεραντζέας), Νεσπολαίαι ύψους 1 και 2 μέτρων με άνθη έτοιμαί πρός καρποφορίαν, Άχλαδαί, Ροδακινέαι (πρώϊμοι του Ιουνίου), Μπουρνελέαι, Κυδωνέαι, Γκινετίαι και πλείστα έτερα καρποφόρα δένδρα. (η. — 2)

ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ Άνευ όσμής ούτε γούσσεως, τού έλαιον τούτου ούδόλωσ, όμοιάζει μετά του έν τφ έμπορίφ πωλουμένου.

Μόνος Ιδιοκτήτης

HUILE DE HOGG

ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ ΦΙΣΙΚΟΝ

άσφαλούς ενεργείας, έπιθεβαιουμένης ύπό πείρας 25 και έτι πλέον έτών, κατά των εστηθικών άσθενειών, της Φθίσεως, της Βρογχίτιδος, της Καταρροής, των έπιμόνων Βηγών, των χοιραϊκών άσθενειών, των άδενικών έξοιδημάτων, των άσθενειών του δερματος, της λειχήνος, των λευκροπιών, της γενικής άδυναμίας κτλ. και πρός ένδυνάμωσιν των έξησθημένων και άδυνατων παιδιών.

Αποσπεύγε τά κοινά έλαια και ίδίως εκείνα, άν ή συνθεσις έφευρέσεια ύπό της κερσοκοπίας πρός άντικατάστασιν του φυσικού έλαιου έπίπροσάσει ότι έθουσιν ευαριστοτέραν γευσιν και ενεργοσιν κάλλιον, έρεβίζουσι και στενογυροϋσι είς μάτην τόν στόμαγον, ενίοτε, δέν δύνανται να ώσιν αρκούντων έπιπίνδυνα.

Όπως είσθαι βέβαιον περί α του γνησίου και, φυσικού έλαιου του όνισκου λαμβάνετε τού «έλαιον Hogg» πωλούμενον έντός τριγωνικών φιαλών. Ζητήσατε τού όνομα του Hogg, ως και τήν έπίκρίωσιν του κ. Lesueur, του διευθυντού χημικών συσκευών έν τφ Παπεντιστημφ των Παρισίων, εύρισκομένην επί έκάστης τριγωνικής φιάλης.

Αποθήκη παρ Άπασι ταίς κυριότεροις Φαρμακοποιείς.

Από τήν Ιανουαρίου 1883 όρείται έκαστος να προσέχη Σημάτων του Εργασταίου έπος τά έξωθεν των φυλών προσκαλωμένα έπισημείωματα των έμπεριεχόντων Έλαιον του Υπατος της Μουρούνης του Χόγγ, να εύρίσκειται έπ αυτών και ή σφραγίς της Γαλλικής Κυβερνήσεως.

HOGG, Φαρμακοποιός, όδός Καπτιλίνε 2 έν Παρισίσις

(15. κς.)

ASTHME	Η Κόρυφα ή Δισκοπία ή Πιγ...	NEURALGIES	Θεραπεύονται εύλως διά των...
Ασκήσι δια αι ασθματικών αναπνευστικών όργανων θεραπεύονται κατά τους Tubes Levassieur. Άξια αυτών 3 φρ. διά τήν Γαλλίαν.	Τό Άσθμα καίσις χημικών φαρμακίων Levassieur 23, rue de la Monnaie Paris. — Αποθήκη έν Κωνσταντινουπόλει είς τόν Κόρυον Kassapian και είς όλα τά έπιστημα φαρμακεία. — Αποθήκη έν Αλικάνδρει, είς τούς Κυρίους Malgan και Σαο και όλα τά έπιστημα φαρμακεία. — Τό Άσθμα, ή Δυσκοπία, ή Πιγνός και όλα.	Καταποσίων Antineuralgiques του Ιατροϋ Cronier. Άξια αυτών, 3 φρ. διά τήν Γαλλίαν.	

Ζωή, αύξήσις και ώραιότης διά τήν κόμην.

ΤΟ ΜΕΛΡΩΣΟΝ

ΑΓΑΠΗΤΟΝ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ.

Άφείκτως αποδίδει είς λευκήν, λευκόφαια, ή μαρμαρίνη κόμην τού της κοίτης σφύρον έπιπίνδυν τήν πτώσιν της, καθαρίζει τήν κεφαλήν, άφανίζει τήν περσιάνη, και δίδει τήν καλήν ζωή, αύξήσις, στυπνότητα και ώραιότητα.

Ευρίσκειται πρός πώλησιν είς μεγάλας φιάλας όνο μεγέθων.

Γενική έπιθήκη — Τη 113, SOUTH WAREPPON ROW, έν Λονδίνο, τήν Παρισίσις και Νέα Υόρκη.

Πωλείται δέ παρ όλων των φαρμακείων, φαρμακείων και φαρμακείων Άγγλίας.

Πηλείται παρ τφ κ. ΜΑΡΙΝΟ ΤΣΗΡΙΓΟΤΗ (47)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΟΥΡΙΟΥ

Έν τφ καταστήματι του κ. ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΥΦΟΥ ύπάρχει αποθήκη των προϊόντων της κ. ΑΛΛΕΝ.

Τυπογραφείον Η ΚΕΡΚΥΡΑ.